

До Върховния административен съд
адм. дело № 8346/2017г., пето отделение
(адм.д. № 295/2017г. на Адм. съд - Варна, XXVIII с-в)
за с.з. на 23.01.2019г. от 9:00 часа
edocuments@sac.justice.bg

МОЛБА - ЗАЩИТА

От адвокат Ивайло Иванов, член на АК Варна
служебен адрес: гр.Варна, ул.,„Дрин“, №1, вх.Е
процесуален представител на

Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА
седалище: гр. Варна, ЕИК 176143308, представлявано от Юлиан Чолаков

Уважаеми Върховни съдии,

Настоящата молба – защита за с.з. на 23.01.2019г. от 9:00 часа е подписана с КЕП.

Моля да се даде ход на делото.

Поддържаме касационната жалба. Нямаме доказателствени искания.

По същество: Моля да уважите касационната жалба по изложените в нея съображения, като вземете предвид и следното.

Спорът с АО е дали по молбата на СОПА от 04.01.2017г., с отговора си от 09.01.2017г. той е предоставил исканата информация в пълен обем, както е посочено в решението му от 28.12.2016г. и както неправилно е приел съдът в обжалваното решение.

Със заявлението в **точка 1** е поискана информация за собствеността на имотите в цялата 4-километрова ивица на територията, заключена между вълнолома, морето и крайбрежната алея в град Варна (до завоя към спирка Почивка), включително сградите, буните и площта на самата крайбрежна алея с разположените по нея места за паркиране и кръгови движения за автомобили, включително сондажа и чешмата с топла минерална вода в близост до Калните бани, **с изключение** на асфалтовата площадка и кръговото движение на това място, тъй като вече сме получили информация по друго заявление за ДОИ, че за това кръгово движение няма документация и същото е **незаконно**.

На 09.01.2017г. и досега АО не е предоставил исканата информация за собствеността на терените, нито за собствеността и статута на сградите и съоръженията, нито схема с вида на собствеността на имотите, нито относно инициирането, съгласуването и издаването на издадените разрешения за строеж и/или ремонт на сгради и/или съоръжения, нито за съответните скици за тази територия.

В касационната жалба е посочено специално, че представеният Договор № 182 от 26.04.2012г. за предоставяне за безвъзмездно управление от Община Варна на Историческото ядро на Морската градина е извън териториалния обхват на заявлението, а съответно и извън неговия предмет.

Обстоятелството, че АО се е произнесъл с някакво решение по въпроси, каквито не са задавани в заявлението за ДОИ и е предоставил информация, каквато не е искана, не санира непредоставянето на информацията по конкретните въпроси в заявлението, информация, нито мълчаливия отказ по исканията в молбата от 04.01.2017г. за допълване, поправка и/или тълкуване на решението на АО от 28.12.2016г. за предоставяне на пълен ДОИ и незабавното изпращане на постановения отговор – ИАА, на адрес office@sopa.bg, заедно с копие от информацията по реда на чл.35 ал.3 от ЗДОИ.

С оглед, че заявлението за ДОИ е от 17.06.2016г., непредоставянето на исканата информация означава, че Общинската администрация продължава да пази ревниво тайните дали и как е разграбена тази непродаваема според Конституцията територия – изключителна държавна собственост в община Варна на брега на морето, част от която е станала по неведоми пътища общинска собственост, друга част е продадена на символична цена на определен икономически субект, за да строи с издадени от Община Варна разрешения за строеж и/или ремонт на сгради и/или съоръжения, а трета част се ползва от същия субект в качеството му на концесионер – монополист.

Със заявлението в **точка 2** е поискана информация за недвижимите културни ценности и схема за тяхното разположение в територията по **точка 1**, както и попадат или не попадат сградите на Централните морски бани и Калните бани в границите на компактната територия на културно-историческо наследство на град Варна. Тези въпроси също са останали без конкретен отговор, поради което с молбата на СОПА от от 04.01.2017г. е поискано допълване, поправка и/или тълкуване на постановеното от АО решение от 28.12.2016г. за предоставяне на ДОИ, но това не е сторено, поради което по тези въпроси в молбата също е налице мълчалив отказ.

Още повече, че по делото липсва изявление на АО, че разрешеният пълен достъп, тоест, че цялата разрешена за предоставяне информация с решението от 28.12.2016г. е предоставена, защото това би било очевидно и незащитима лъжа.

За да постанови обжалваното решение, съдът е направил и се е позовал на следния очевидно неправилен и абсурден свой правен извод: „В случай, че решението от 28.12.2016г. с което е предоставена обществената информация не е било пълно, то жалбоподателят е могъл да го обжалва пред съда, за което обаче не са налице данни.“

Този извод е абсурден, тъй като няма никакво основание да се обжалва за непълното решение по ЗДОИ с диспозитив „Предоставям пълен достъп...“.

Ето защо моля да уважите изцяло касационната и първоинстанционната жалба и определите на АО срок, в който да изпълни съдебното решение, като ни присъдите направените разноски за двете съдебни инстанции в посочения и поискан размер, включително адвокатския хонорар, 5 лв ДТ и 0,85 лв преводна такса за касационното обжалване.

Настоящото становище с приложението са изпратени по е-поща, подписани с КЕП.

Приложение: Договор за правна помощ.

Гр. Варна, 21.01.2019г.

С уважение: . . . . . /адв. Ивайло Иванов/